

РЕШЕНИЕ

№ 4555

гр. София, 08.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 03.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Красимира Савова, като разгледа дело номер **126** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.250 – чл.255 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на адв. С. Р., като пълномощник на Й. Ф. К. от [населено място]. Т., [община], област С., срещу ПИСМО изх. №01-6500/22839 от 09.11.2012г. на заместник изпълнителния директор на Държавен фонд земеделие (ДФЗ). С оспорвания акт жалбоподателят е уведомен за следното: След отмяна на Акт за установяване на публично държавно вземане (АУПДВ) №01-6500/22839 от 12.04.2011г. на заместник изпълнителен директор на ДФЗ, с влязло в сила на 29.03.2012г. съдебно решение №69/27.09.2011г. на Административен съд – [населено място] по адм. дело №109/2011г., са били предприети необходимите действия за deregистриране на дълга. На 17.05.2012г. на жалбоподателя К. са били оторизирани прихванатите на основание отменения АУПДВ суми в размер общо на 770.24 лева, които обаче не са постъпили по сметката му, тъй като са прихванати за покриване на част от санкциите за бъдещ период, наложени за кампани 2009г., в размер общо на 6980.19 лева.

Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорвания акт и моли съда да го отмени и да върне преписката на ответника със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Поддържа, че процесното Писмо е нищожен или евентуално незаконосъобразен административен акт, постановен при допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила и в противоречие с материалноправните норми и с целта на закона. Твърди, че е бил

уведомен за извършеното прихващане едва с оспорваното писмо, като счита, че не са налице основания за извършените от ответника действия.

Ответникът – изпълнителен директор на ДЪРЖАВЕН ФОНД ЗЕМЕДЕЛИЕ, (ДФЗ), прави възражение за недопустимост на жалбата, поради това, че процесното Писмо няма качеството на индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 АПК и следователно не подлежи на съдебен контрол за законосъобразност.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е земеделски стопанин по смисъла на §1, т.23 от Допълнителните разпоредби на Закона за подпомагане на земеделските производители (ДР ЗПЗП). В това си качество на 14.05.2009г. Й. К. е подал Общо заявление за плащания на площ за 2009г. с уникален регистрационен номер (У.) 225503. Видно от Заявлението, жалбоподателят е декларирал за подпомагане по Схемата за единно плащане на площ (СЕПП) общо 15 броя парцели в землищата на [населено място], [населено място] и [населено място], [община], с обща площ от 97.37 ха.

Не се спори по делото и това обстоятелство се установява косвено с приетите писмени доказателства, включително и от процесното Писмо, че след извършени административни и кръстосани проверки на жалбоподателя е била оторизирана и изплатена субсидия за 2009г. в пълния заявен размер от 15802.40 лева.

На 12.04.2011г. изпълнителният директор на ДФЗ е издал по отношение на Й. Ф. К. Акт за установяване на публично държавно вземане, представляващо недължимо платена сума във връзка с подадено от последния Общо заявление за единно плащане на площ за 2009г. с У. 19/060609/35768, в размер на 15802.40 лева (АУПДВ №01-6500/22839). Този Акт е отменен с влязло в сила на 29.03.2012г. съдебно решение №69/27.09.2011г. на Административен съд – [населено място] по адм. дело №109/2011г.

С Уведомително писмо изх. №02-190-6500/4927 от 23.09.2011г. на изпълнителния директор на ДФЗ на жалбоподателя е била оторизирана обща субсидия за финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за кампания 2010г., в размер на 770.24 лева. Не се спори между страните, че тази сума не е била реално изплатена на жалбоподателя във връзка с извършено прихващане на основание по-рано издадения АУПДВ.

С Писмо вх. №01-6500/22839 от 05.09.2012г. Й. К. е сезирал ответника с искане да му бъде изплатена сумата в размер на 770.24 лева, оторизирана за кампания 2010г., която е била прихваната въз основа на невлязъл и вече отменен АУПДВ 01-6500/22839/12.04.2011г. По повод на това искане заместник изпълнителния директор на ДФЗ е издал оспорваното в настоящото производство Писмо изх. №01-6500/22839 от 09.11.2009г.

При така установените факти съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Съдът споделя становището на ответника, че процесното писмо няма характер на индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 АПК, поради което и не подлежи на съдебен контрол за законосъобразност.

Настоящият състав приема, че по същество жалбата е насочена срещу ФАКТИЧЕСКИ ДЕЙСТВИЯ на ответника, извършени чрез прихващане на сумата от 770.24 лева,

представляваща обща субсидия за финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за кампания 2010г., оторизирана с Уведомително писмо изх. №02-190-6500/4927 от 23.09.2011г.

По изложените доводи решаващият състав приема, че жалбата следва да се квалифицира като такава по Глава петнадесета, раздел I АПК – „Защита срещу неоснователни действия” (чл.чл.250 – чл.255), като искането с което е сезиран съдът е за прекратяване на действия, извършвани от административен орган или длъжностно лице, които не се основават на административен акт или на закона.

Видно от разпоредбата на чл.250, ал.1 АПК искането за защита срещу неоснователни действия на администрацията не е обвързано със срок, поради което следва да се приеме, че жалбата е подадена в срок, от активно легитимирано лице, с правен интерес.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Въз основа на събраните писмени доказателства съдът приема за установено по делото, че ДФЗ, Разплащателна агенция, е извършил фактическо действие – прихващане на сумата от 770.24 лв., което не се основава на административен акт или на закона.

Безспорно е обстоятелството, че към датата на прихващането АУПДВ 01-6500/22839/12.04.2011г. е бил отменен с влязло в сила съдебно решение. От друга страна, по делото не се твърди и не са ангажирани доказателства прихващането да е било извършено на основание на друг, влязъл в сила административен акт, който да установява изискуемо (установено по основание и размер) задължение на жалбоподателя към ДФЗ с което да може да се направи прихващане. Напротив, в придружително към административната преписка писмо изх. №01-6500/22839 от 13.05.2013г., ответникът е направил изрично волеизявление, че „...освен АУПДВ 01-6500/22839/12.04.2011г. не е издаван друг акт, с който на жалбоподателя да са налагани санкции за бъдещ период и във връзка с който да е извършено прихващане от оторизираната сума..”.

Съдът приема, че в случая не е налице и законова норма която да допуска да бъде извършено прихващане с на практика несъществуващо задължение.

Съгласно приложимата норма на чл.58 от Регламент (ЕО) №1122/2009 ако по отношение на група култури площта, декларирана за целите на каквито и да било схеми за помощи, свързани с площи, превишава площта, определена в съответствие с чл.57, помощта се изчислява на основата на определената площ, намалена с два пъти установената разлика, ако тази разлика е повече от 3% или от 2 ха., но не повече от 20% от определената площ. Ако разликата е по-голяма от 20% от определената площ не се отпуска помощ, свързана с площи, за въпросната група култури. Ако разликата е по-голяма от 50%, земеделският производител бива изключен отново от получаване на помощ до сума, равна на сумата, отговаряща на разликата между декларираната площ и площта, определена в съответствие с чл.57 от Регламента, която се прихваща в съответствие с чл.56 от Регламент (ЕО) №885/2006 на Комисията. Разпоредбата на чл.56 „Начин на възстановяване” постановява, че държавите-членки уреждат всички неуредени задължения на бенефициера, установени в съответствие с националното законодателство, като ги прихващат от бъдещите плащания, които предстои да бъдат извършени от страна на разплащателната агенция, натоварена с възстановяването на дължимите суми, към същия бенефициер.

Както вече беше отбелязано, към момента на извършване на фактическите действия

по прихващане, по отношение на жалбоподателя Й. К. няма установени по реда на националното законодателство задължения.

Съдът намира за неотнормимо към предмета на спора представеното от ответника Уведомително писмо за приключила обработка на заявление по схемите и мерките за директни плащания на площ за кампания 2009г. с изх. №01-6500/22839 от 10.04.2013г. От една страна този акт е постановен след извършване на фактическите действия, предмет на жалбата, а от друга последният е бил обжалван от Й. К. във връзка с което пред Административен съд София – град е образувано адм. дело №5382 по описа на 24 състав за 2013г.

По изложените доводи съдът приема, че спрямо жалбоподателя Й. Ф. К. Държавен фонд земеделие, Разплащателна агенция, представляван от изпълнителния директор, е извършил фактически действия – прихващане, които не се основават административен акт или на закона, и които следва да бъдат безусловно прекратени.

Така мотивиран и на основание чл.253, ал.2 във вр. 245 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25-и състав

РЕШИ

РАЗПОРЕЖДА на изпълнителния директор на ДЪРЖАВЕН ФОНД ЗЕМЕДЕЛИЕ, Разплащателна агенция, да ПРЕКРАТИ безусловно действията, извършени спрямо Й. Ф. К. чрез прихващане на сумата от 770.24 лева, представляваща обща субсидия за финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за кампания 2010г., оторизирана с Уведомително писмо изх. №02-190-6500/4927 от 23.09.2011г., като ИЗПЛАТИ на Й. Ф. К., ЕГН [ЕГН], с адрес: 7677 [населено място], [община], област С., [улица], сумата от 770.24 лева по посочена от жалбоподателя банкова сметка, в 7 дневен срок от получаване на настоящото съдебно решение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на РБългария, в 3 дневен срок от съобщаването му на страните.

Съгласно чл.254, ал.2 АПК жалбата не спира изпълнението на разпоредането на съда.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ

Боряна Петкова